

MICHAEL REAVES

Az Erő mintázatai

A sorozatban kiadónknál megjelent:

LEGENDÁK

Tim Lebbon:
Távoli csillagok

John Jackson Miller:
Az elveszett Sith-törzs

Joe Schreiber:
Halálvilág

The Old Republic
Drew Karpshyn:
Revan
Paul S. Kemp:
Árulás
Sean Williams:
Végzetes szövetség
Drew Karpshyn:
Megsemmisítés
John Jackson Miller:
Kóbor lovag

Darth Bane trilógia
Drew Karpshyn:
Pusztítás útja
A Kettő Szabálya
A gonosz dinasztia

James Luceno:
Darth Plagueis

James Luceno:
A megtévesztés leple

Joe Schreiber
Vesztegzár

Timothy Zahn:
Kirajzás

Alan Dean Foster:
A közelgő vihar

Steven Barnes:
A Cestus csapda

David Sherman–Dan
Cragg
Jedi próba

Matthew Stover:
Töréspont

Karen Traviss:
Életre-halálra

Republic Commando
Karen Traviss:
Tűzharc
Coruscant
Színvallás
A 66-os parancs

Klónháborús játszmák
Karen Miller:
Árnyak közt
Ostrom

MedStar duológia
Michael Reaves és Steve
Perry:
Harctéri sebészek
Jedi gyógyító

Sean Stewart:
Yoda: Sötét találkozó

James Luceno:
A gonosz útvesztője

John Jackson Miller:
Kenobi

James Luceno:
Sötét Nagyúr

Karen Traviss:
501.

Coruscanti éjszakák
Michael Reaves
A Jedik alkonya
Az árnyak utcája

Michael Reaves:
Az Erő mintázatai

Michael Reaves–Maya
Kaathryn Bohnhoff:
Az utolsó lovag

Sean Williams:
Tomboló erő

Joe Schreiber:
Halálosztag

Sean Williams:
Tomboló erő II.

Michael Reaves–Steve
Perry:
Halálcsillag

Michael Reaves–Maya
Kaathryn Bohnhoff:
Árnyjáték

Timothy Zahn:
Gazfickók

Timothy Zahn:
Hűség
Válaszutak

James S. A. Corey:
Tolvajbecsület

Martha Wells:
Pengeélen

**Fejvadász háborúk
trilógia**
K. W. Jeter:
A mandalori páncél
Boba Fett kelepceje
Értékes zsákmány

Matthew Stover:
Luke Skywalker
és a Mindor árnyai

Troy Denning:
A Tatuin szelleme

Thrawn trilógia

Timothy Zahn:
A Birodalom örökösei
Sötét erők ébredése
Az utolsó parancs

Jedi Akadémia trilógia

Kevin J. Anderson:
Új rend
Sötét oldal
Az Erő bajnokai

Michael A. Stackpole:
Én, a Jedi

Thrawn keze duológia

Timothy Zahn:
A múlt kísértete
A jövő látomása

Timothy Zahn:
A túlélők keresése

Paul S. Kemp:
Áramlatok
Hullámtörés

KÁNON

Christie Golden:
Sötét tanítvány

James Luceno:
Katalizátor

E. K. Johnston:
Ahsoka

Paul S. Kemp:
Sith nagyurak

James Luceno:
Tarkin

Beth Revis:
A lázadás hajnala

Timothy Zahn:
Thrawn

John Jackson Miller:
Új hajnal

Claudia Gray:
Elveszett csillagok

Alexander Freed:
Alkony század

Claudia Gray:
Leia, az Alderaan
hercegnője
Bizonyos szemszögből

Alexander Freed:
Zsivány Egyes

Christie Golden:
Inferno osztag

Kevin Hearne:
A Jedik örököse

Utóhatás trilógia

Chuck Wendig:
Utóhatás
Adósság
A Birodalom vége

Claudia Gray:
Vérvonal

Delilah S. Dawson:
Phasma

Alan Dean Foster:
Az ébredő Erő

Jason Fry:
Az utolsó Jedik

Saladin Ahmed,
Rae Carson, Mira Grant,
John Jackson Miller:
Canto Bight

KÉPREGÉNYEK

Star Wars
Skywalker lesújt

Leszámolás
a csempészek holdján
A lázadó börtön
A Harbinger utolsó
útja
Yoda titkos háborúja
A Sikolyok Fellegvára

Darth Vader

Vader
Árnyak és titkok
A shu-toruni háború
A játszmák vége

Vader lezuhan

Darth Maul

Doktor Aphra

STAR WARS™

CORUSCANTI ÉJSZAKÁK III. AZ ERŐ MINTÁZATAI

MICHAEL REAVES

SZUKITS
KÖNYVKIADÓ
ALAPÍTVÁ 1929

Disney • LUGASEUM

A fordítás az alábbi kiadás alapján készült:

STAR WARS: PATTERNS OF FORCE
by Michael Reaves
Del Rey, an imprint of The Random House
Publishing Group, a division of Random House,
Inc., 2008

© & TM 2018 Lucasfilm Ltd.
All Rights Reserved.
Used Under Authorization.

Cover art copyright © 2018 by Lucasfilm Ltd.

Translation copyright © 2018 by Szukits Könyvkiadó

Fordította
SÁNDOR ZOLTÁN

ISBN 978-963-497-459-8

Szaklektor: Szente Mihály
Lektor: Juhász Ferenc
Tördelés: KARAKTERTAX BT., Szvoboda Gabriella
Színre bontás, tipográfia: OMG Partner Bt.
Felelős kiadó: Szukits László és Szukits Gábor

Generál Nyomda Kft.
Felelős vezető: Hunya Ágnes

Christopher Drozdnak

Köszönetnyilvánítás

Először és legfőképp ezúttal is a szerkesztőimnek szeretnék köszönetet mondani: Shelly Shapirónak a Del Reynél és Sue Rostoninak a LucasBooksnál, akik megkértek, hogy járjak ismét a Coruscant veszélyesebb részén. Köszönet Leland Chee-nek és a többi galaktikus strébernek, akik sosem fáradtak bele az állandó kérdezősködésembe, külön hála Maya Bohnhoff-nak, és persze, mint mindig, George Lucasnak az egész mindenségért.

Szereplők

Darth Vader: Sith Nagyúr és Palpatine császár végrehajtója

Dejah Duare: empata, a fényszobrász Ves Volette egykori társa (zeltron nő)

Den Dhur: egykori riporter (sullusti férfi)

Haninum Tyk Rhinann: Darth Vader egykori asszisztense (elomin férfi)

I-5YQ: protokolldroid

Jax Pavan: Jedi-lovag (ember férfi)

Kajin Savaros: képzetlen Erő-adeptus (ember férfi)

Laranth Tarak: szürke paladin (twi'lek nő)

Pol Haus: rendőrprefektus (zabrak férfi)

Probus Tesla: inkvizítor (ember férfi)

Thi Xon Yimmon: az Ostorcsapás vezére (cereai férfi)

Tuden Sal: az Ostorcsapás tagja (sakiyai férfi)

„Amire figyelsz, az a világod.”

Qui-gon Jinn

Réges-régen egy messzi-messzi galaxisban. . . .

Prológus

A hangok felerősödtek és elhalkultak körülötte, ám ő nemigen figyelt rájuk. Eleinte próbált figyelni, de a „csempészsés” szó hallatán Haninum Tyk Rhinann inkább elmerült a gondolataiban, tovább bogozgatva a rejtélyt, melynek felderítésére megváltak a saját okai. Annak a különösen mocskos fűszercsempészési ügybe keveredett jelentéktelen illetőnek a meggyilkolása, amiről a többiek beszélgettek, egyébként is csak a helyi rendőrprefektus, Pol Haus számára bírt fontossággal. Más szavakkal élve: helyileg és kozmikusan egyaránt jelentéktelen volt.

Rhinannt szinte csábította a gondolat, hogy szőrös ujjaival bedugja a füleit, útját állva a prefektus hangjának. Nemrég, amikor még Darth Vader ügynökeként dolgozott, az ilyen udvariatlan viselkedésnek már a puszta gondolatától is mind a négy gyomra felkavarodott volna. Most azonban őszintén be kellett vallania magának, hogy a legkevésbé sem érdekli az ilyesmi. Azt kívánta, bárcsak önlezáróak lennének a fülei, mint a Klatooine houdogginjainak, hogy olyan könnyedén kizárhassa a prefektus szavait, ahogy a szeméit behunyva megszabadulhattott a visszataszító látványától.

Rhinann elképzelni sem tudta, hogy a zabrak fajnak létezhet Pol Hausnál gyarlóbb képviselője. Nagy tapasztalattal rendelkezett a birodalmi tisztviselők terén, ám sosem találkozott olyan zabrakkal, aki ilyen képtelenül ápolatlan lett volna. A prefektus haja – legalábbis az a kevés, ami még megmaradt neki – zilál-

tan meredezett, mintha ő maga borzolta volna össze. A ruhája gyűrött volt, a testtartása lomha, a szemei pedig karikásak, amiktől úgy tűnt, bármelyik pillanatban elaludhat.

Eszébe jutott a szóbeszéd, hogy a népe, az elominok, valójában zabrakok egy csoportjának a leszármazottja, akik egykor letelepedtek az Elomon. A prefektus láttán azonban Rhinann szerette volna megkeresni azt, aki elterjesztette ezt a szóbeszédet, hogy aztán kilője a gyalázatos tökfeket a legközelebbi napba!

Rhinann a terminálja melletti fotelben hátradőlve keserűen megállapította, hogy az elméje úgy kóborol, akár egy gyermek a vásár labirintusában, és messzebbre barangolt, mint azt szabad lett volna. Az a gyanúja támadt, hogy lassacskán kezdi elveszíteni a józan eszt. Ami nem lett volna túl meglepő, tekintettel arra, kiknek a társaságában időzik.

Utálkozva végigpillantott a szerény nappaliban tartózkodó többi lényen. Azt meg kellett hagyni, hogy tarka kis társaságot alkottak. A szoba közepén ácsorgó zabrak prefektuson kívül akadt itt egy ember férfi és egy zeltron nő is, akik egy alacsony kanapé két végében ültek. A férfi nem volt más, mint egy valódi, ám rejtőzködő Jedi, és időről időre a nő felé pillantott, aki Rhinann számára a baj élő megtestesülésének tűnt. A csapatot egy Den Dhur nevű sullusti újságíró egészítette ki – már amennyiben azt a szenzációhajhász firkálmányt, amit írt, újságírásnak lehetett nevezni. Rhinann olvasta néhány cikkét a hálózati archívumokban, és úgy vélte, az apró termetű lény írásaira még a hutt nyelv a „szenny” megnevezésére használt szava is túl hízelgő lett volna. Végezetül pedig ott volt az, aki miatt Rhinann gondolatai eredetileg elkalandoztak: az I-5YQ protokoldroid, amit mindenki egyszerűen csak I-5-nek nevezett.

Rhinann szemei összeszűkültek, ahogy a droidot méregette. I-5 eredetileg Jax Pavan apjának tulajdonát képezte. Pontosabban, legalábbis I-5 szerint, Lorn Pavan társa és barátja volt. A ravasz gépezet becsempészte magát, valamint Den Dhurt és a bota nevű ritka, természetes csodaszert a Coruscantra, hogy

megkeresse az egykori társa fiát, Jaxet, akit Erő-érzékeny lévén a Jedi-rend még kisgyerek korában elvitt. Vagy elrabolt – attól függően, ki mesélte a történetet. Bár I-5 memóriáját szinte teljesen kitörölték, az emlékei valahogy visszatértek, és végrehajtotta a küldetését, még ha ehhez két évtizedre volt is szüksége...

Rhinann mindezt nagyrészt a saját kutatásai révén tudta meg. Az volt a feltevése – nem, már a feltételezés puszta gondolata is ingerültséggel töltötte el, és sokkal inkább úgy gondolt erre, mint egy nagyon is elképzelhető következtetésre –, hogy I-5 beteljesített egy olyan körfolyamatot, melynek Jax és az elhunyt apja, valamint egy titokzatos Sith orgyilkos és az újonnan megjelent Sötét Nagyúr, Rhinann egykori munkaadója, Darth Vader egyaránt a részét képezte. A személyes tapasztalatai alapján kezdett rájönni arra, hogy I-5 valahogy több egy egyszerű gépnél.

De bármilyen lenyűgöző is volt ez, nem válaszolta meg a kérdést, vajon még mindig a droidnál van-e a bota, vagy már átadta Pavannak.

Az elomin már nem tehetett úgy – még önmaga előtt sem –, mintha csak pénzügyi szempontból érdeklődne a bota iránt. Talán sikerült volna elrejtőznie ezen álarc mögé, ha a csapat legújabb tagja, a zeltron Dejah Duare nem bocsátotta volna a rendelkezésükre szinte kimeríthetetlen pénzügyi forrásait. Nem, tisztán személyes okból érdekelte a bota. Ennek ellenére az ok nagyon is fontos volt.

A HoloHálózaton talált írások szerint a bota szinte csodával felérő módon gyógyította a betegségeket és a sebesüléseket. Bár minden fajnál másként fejtette ki a hatását, ami olykor távolról sem bizonyult hasznosnak, a több mint húszéves információk szerint, amiket a klónháború alatt bevetett mobil egészségügyi alakulat feljegyzései közül kapart elő, a bota közel állt ahhoz, hogy csodaszernek lehessen nevezni. Kevés kivételtől eltekintve az összes faj számos gondjára megoldást jelentett. A feljegy-

zések szerint azt tapasztalták, hogy az esetek kilencvenkilenc százalékában a betegek egyszerűen meggyógyultak.

Ám ez a csoda mostanra csak a történelem egy aprócska láb-jegyzetévé vált, mivel a bota gyorsan mutálódott, és közben a tulajdonságai megváltoztak. Ami egykor olyannyira keresett és gondosan őrzött gyógynövény volt, jelentéktelen gazzá vált... Csak a kiválasztott kevesek férhettek hozzá.

Haninum Tyk Rhinann pedig ezen kevesek közé tartozott.

Az ő érdeklődését azonban nem a bota gyógyító hatása keltette fel. Merthogy a hatás, ami őt érdekelte, nem is került fel a HoloHálózatra. Még maga előtt is utálta beismerni, de kihallgatta I-5 és Jax Pavan beszélgetését, így olyasmit tudott meg, ami nem szerepelt a nyilvántartásokban: a bota használója képessé válhatott mindent felülmúló kapcsolatot teremteni az Erővel. Feltéve persze, ha a tesztalany midiklorián szintje elég magas volt ahhoz, hogy Erő-érzékeny legyen. Rhinann nem rendelkezett olyan magas midikloriánszinttel, hogy segítségül hívhassa az Erőt, de lehetségesnek tűnt, hogy a botakivonattal talán mégis képes lehet rá.

Már rég elfogadta, méghozzá fajtájára jellemző fatalizmussal, hogy nyomorúságban és boldogtalanul fog meghalni, ám a halála előtt legalább egyszer meg akarta tapasztalni, milyen is az Erő. Szeretett volna összehangolódni az univerzum nagyságával és rendjével, ahelyett, hogy süketen hallgatja mindezt, akár egy dianoga. Szert akart tenni a kellő hatalomra, lelkiezőre és bátorságra, hogy leszámolhasson azokkal, akiket felelősnek tartott a bukásáért. Csak egyetlenegyszer...

– Azt kérdeztem: ugye ez minden, amit sikerült kiderítened, Rhinann?

Az elomin pislogva Jax Pavan felé fordult, és rájött, hogy az ifjú Jedi alighanem többször is elismételte a kérdést, mire odáig jutott, hogy így felemelje a hangját. Jax rendszerint halkán és barátságosan beszélt, ami azt a célt szolgálta, hogy semmiképp

se tűnjön fenyegetőnek mások számára. A hangja most sem haragosnak tűnt, hanem tűnődőnek.

A Jedik sosem dühödtek fel – legalábbis szerették ezt hangoztatni. Rhinann azonban titkon úgy vélte, ők is ugyanúgy fel tudtak dühödni, egyszerűen csak jobban leplezték. Elvégre hogyan lehetett volna dühös Pavan, amiért a Sötét Nagyúr, aki állítólag az apja haláláért is felelt, orgyilkosokat küldött a nyomába? Hogyan lehetett volna dühös valaki az egész univerzumra, amikor...

– Rhinann? – ismételte meg Jax, és komor tekintete az elominét kereste, a hangjában pedig immár egy árnyalatnyi szigorúság érződött.

– Elnézést kérek! Nagyon eltöprengtem... egy egészen másik ügy rejtélyein.

– Úgy vélem, mindnyájan nagyra értékelnénk, ha inkább ennek az ügynek a rejtélyein töprengene el – jegyezte meg Pol Haus.

Rhinann ismét pislogni kezdett, majd a hatás kedvéért hoszszú, türelmetlen sóhajt hallatott.

– Megismételnéd a kérdést?

Jax megtette.

– Épp arról tájékoztattam Pol Haust, miszerint az adatok, amiket találtál, arra utalnak, hogy Bal Rado fűszerforrása közvetlenül a meggyilkolása előtt elapadt.

– Á, igen, pontosan! – Rhinann gondolatai azonnal visszatértek az aktuális ügyhöz. – Arra a következtetésre jutottunk, hogy erről elmulasztotta tájékoztatni a vevőjét...

– Egy Sol Proofrock nevű huttot – szólt közbe az egyik ablakmélyedésben üldögélő Den Dhur. – Már ha valaki elhiszi, hogy létezhet ilyen név...

– Mint azt mondtam már, elmulasztotta tájékoztatni a helyzetről a vevőjét – folytatta rendíthetetlenül Rhinann –, egy számos álnéven ismert huttot. Megpróbálta titokban tartani a dolgot addig, amíg új fűszerforrást talál...

– Ami legnagyobb balszerencséjére nem sikerült neki – tette hozzá a sullusti.

Rhinann olyan lekicsinylően nézett az alacsony, köpcös humanoidra, ahogy csak tudott.

– Persze, hogy nem sikerült neki. Különben szerencsétlen flótás valószínűleg még mindig élne. A *kutatásaim* – hangsúlyozta ki Rhinann a prefektusnak, hogy az világosan megértse, Dennek semmi köze sincs az ügy megoldásához – arra engednek következtetni, hogy Rado egyik csempésze, Droo Wabbin, aki történetesen szintén toydari, felfedte a helyzetet a vevő előtt.

– Bár ez csak találgatás – szólt közbe Den. – Mivel nem tudad helyreállítani az üzenet tartalmát, csak annyit tudunk, hogy Wabbin kapcsolatba lépett a jó öreg Sollal.

A Jax és Dejah díványa mögött ácsorgó I-5 recsegő hangot hallatott, ami nála a torokköszörülésnek felelt meg.

Rhinann azonban nem törődött a burkolt figyelmeztetéssel.

– Ezek szerint pusztán véletlennek tartod, hogy Rado alig egy nappal az üzenet elküldése után holtan végezte. Ahogy azt is bizonyára a véletlennek tudod be, hogy ezzel egy időben hűség-csempész barátjának bankszámlájára jelentős pénzösszeget utaltak át.

– Nem ezt mondtam – vetette ellen Den. – Csak megjegyeztem, hogy nincs titánerős bizonyítékunk, ami alátámasztaná, hogy Wabbinak bármi köze lenne Rado halálához. Bár valóban úgy tűnik, ez a túl sok véletlen egybeesés nem lehet pusztán a véletlen műve.

– A túl sok véletlen nem lehet a véletlen műve? – ismételte meg becsmérően Rhinann, majd hosszú ujjával csettintett néhányat, mintha csak dicsérően tapsolna. – Briliáns észrevétel! A tény az... – fordult a prefektus felé.

– A tény az, hogy nem azért jöttem ide, mert azt akartam hallgatni, ahogy arról vitatkoznak, ki hányadán áll az ügygel – morogta Pol Haus, teljes magasságában kihúzva magát. – Azért jöttem, hogy megtudjam, mit sikerült kideríteniük a fűszer-